

သံအင်း

ဇွဲတင်း

အမြဲပင်း

အပ္ပမာဒ ဓမ္မလင်္ကာဆောင်

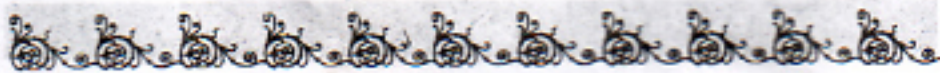

သောတာပတ္တိမဂ်ရှာဘွယ်ကျမ်းပြုဆရာတော်

အရှင်စန္ဒီမာ(အောင်လံ)

တိုက်ခွဲအမှတ် (၃၂)၊ သံအင်းဂူဝိပဿနာဓမ္မရိပ်သာ
ဝက်ရံရပ်၊ အောင်လံမြို့။

ပရိဒေဝစသော(၁၁)ပါးသော မီးငြိမ်းသတ်သော
လက်နက်ကောင်းပင်ဖြစ်သည်။ လောကီ စီးပွား
တစ်ဘဝတာ စားဝတ်နေရေး ရှာဖွေရာမှာလည်း
ဉာဏ်နှင့် သတိယှဉ်မှသာလျှင် တိုးတက်နိုင်သည်။
ထိုလောကီစီးပွားသည် မိမိတို့၏ အားကိုးရာဖြစ်
သော်လည်း တစ်ဘဝတာသာလျှင် ဆောက်တည်
ရာရမည်။ ထာဝရချမ်းသာနိုင်ရန် (သို့မဟုတ်)
သံသရာ၌ ချမ်းသာနိုင်ရန် သတိနှင့် ဉာဏ်ပင်
ဦးဆောင်ရမည်။ ဉာဏ်သည် အမှားအမှန်ကို ပိုင်း
ခြားနိုင်သည်။ သတိသည် တွေဝေမှုကို ပယ်
ဖျောက်နိုင်သည်။ တွေဝေ၍သေသောသူသည်
အပယ်လေးပါးသို့ ကျရသည်။ အပယ်လေးပါး
သို့ကျပြီဆိုလျှင် အကုသိုလ်နှင့် ဒုက္ခနယ်ပယ်၌
စက္ကန်မခြား ဆင်းရဲနေရပြီး ကုသိုလ်တရား မရရှိ
တော့ဘဲ အကုသိုလ်သာ တိုး၍ တိုး၍ ပွားလာ
တော့သည်။ သတိမရှိလျှင်ဉာဏ်မဖြစ်ပါ။ ရှေ့ဆက်

ရမည့် ဘဝအတွက် ရှာမှီးရမည့် ရတနာမှာ သတိ တရားပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသတိတရားကို တန်ဖိုး မထားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်ကို ထာဝရ ဆင်းရဲအောင် မွေးမြူနေခြင်းဖြစ်သည်။ မြတ်စွာ ဘုရား၏နှုတ်တော်မှ တဖွဖွမှာထားပါလျက် မသိ ကျိုးကျံပြု၍နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား အား ကျောပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

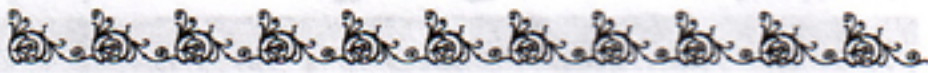
သတိထားရမည့်အရာ (၄) မျိုးရှိသည်

- (၁) ရုပ်ပေါင်းစုအပေါ်၌ သတိထားခြင်း။
- (၂) ဝေဒနာခံစားမှုအပေါင်း အပေါ်၌ သတိထားခြင်း
- (၃) စိတ်အပေါင်းစုအပေါ်၌ သတိထားခြင်း
- (၄) သဘောတရားတို့အပေါ်၌ သတိထားခြင်း တို့ဖြစ်သည်။

ယောဂီတို့ အထက်ပါသတိထားရာ

(၄)မျိုးကို ဖယ်ထား၍ အခြားဘယ်အရာကို

ဘယ်အားကိုးရှာနေကြပါသနည်း။ မိမိကိုယ်ကို ပြန်စစ်ဆေးကြပါ။ အထက်ပါသတိထားရာ (၄) မျိုးအနက် တစ်မျိုးမျိုးကို ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင် သုံးသပ်နေခြင်းသည် (ဓမ္မသရဏံဂစ္ဆာမိ) တရား တော်ကိုဆည်းကပ် ကိုးကွယ်နေခြင်းပင်ဖြစ် သည်။ ထိုသဘောတရားတို့ကို ဉာဏ်နှင့် ပေါက်မြောက် သွားလျှင် အရိယသစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိနိုင် သဖြင့် ဘုရားကို ဆည်းကပ် ပူဇော်ရာရောက်ပြီး (ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ)မည်၏။ ထိုသတိပဋ္ဌာန်တရား (၄)ပါးကို ဖြောင့်မတ်စွာရှုခြင်းသည် သံဃာတော် ကို ကိုးကွယ်ရာရောက်ခြင်း(သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ) မည်၏။ မြတ်စွာဘုရားအစရှိသော အရိယာ သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ ထာဝရချမ်းသာသည့် နိဗ္ဗာန်သို့ ကိန်းအောင်းနိုင်ခြင်း၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော အထက်ပါသတိပဋ္ဌာန်တရား(၄)ပါးသာ လျှင် တစ်ခုတည်းသော အားကိုးရာဖြစ်သည်။ ယခု

ကြပြန်တော့လည်း နေပူမရှောင်၊ မိုးရွာမရှောင်၊
 မျက်နှာအောက်ကျခံရတာမျိုး၊ မျက်နှာချိုသွေးရ
 တာတစ်ဖုံ၊ အိမ်ကြီးတိုက်ကြီးဆောက်နိုင်ပြန်တော့
 လည်း ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှု၊ ရန်သူမျိုး(၅)ပါးဘေးမှ
 ကြောက်ရမှုစတဲ့ စိုးရိမ်ပူဆွေးသောကနှင့် နေ့စဉ်
 နေကြရသည်ကို သတိနှင့် ဉာဏ်မဝင်မိ၍ မသိကြ
 ပေ။

လူစီးဘတ်စကားတစ်စီး မောင်းနေသော
 ဒရိုင်ဘာတစ်ဦးသည် သတိတစ်ချက်လွတ်သွား
 လျှင် အသက်ပေါင်းများစွာ ဆုံးရှုံးရနိုင်သဖြင့် အစဉ်
 သတိရှိနေရသည်။ ထိုနည်းအတူ နေ့စဉ် လှုပ်ရှား
 နေသမျှ ကာလပတ်လုံး သတိလွတ်သည်ဟူ၍
 မရှိကြဘဲ အစစအရာရာ သတိတရားထားရမည်။
 ထို့ကြောင့် သတိသည် မိမိ၏ ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်
 သည်။ အရေးကြီးဆုံးအချိန်နှင့် အရေးကြီးဆုံး
 နေရာ ရှိကြသည်ကို လူသားတိုင်း မသိကြပေ။

တွေက ဘယ်လိုအေးချမ်းအောင် ကူညီနိုင်ကြပါ
မည်နည်း ဆိုသည်ကို သုံးသပ်ကြည့်ပါ။

တရားထိုင်သော ယောဂီတစ်ဦးသည်
ရှုမှတ်စရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းစိတ်မြဲရန်အတွက် သတိထား
ရှုမှတ်နေသည့်ကြားက သတိတစ်ချက်လွတ်သည်
နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အကုသိုလ်တရားများက စိတ်ကို
မဖိတ်ခေါ်ဘဲ ဝင်ပူးလိုက်သည်။ အကုသိုလ်က
အမြဲဖိစီးနေမှန်း တရားကျင့်မှ ပိုသိရသည်။
ကုသိုလ်တရား အလွန်အားနည်းနေ၍သာလျှင်
အကုသိုလ်က ဗိုလ်ကျအနိုင်ယူလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အကယ်၍သာ တရားမကျင့်မိခဲ့လျှင်
ထိုသူတို့သည် အကုသိုလ်ပြီး အကုသိုလ်များ
ဆက်ကာဆက်ကာ တိုးပွားနေတော့မည်။ အလွန်
မှ ကြောက်စရာကောင်းပါသည်။

အလွန်တစ်ရာကြုံခဲ့လှသော အခွင့်ထူး
ကြီး လက်မလွတ်စေရန် သတိထားရမည်

သနားကြင်နာစွာဖြင့် မိမိတို့အား သွန်သင်ဆုံးမ
 မှုကို နာယူမှတ်သားရန်ဖြစ်သည်။ သူတော်ကောင်း
 တို့ ဆုံးမအပ်သော အနှစ်သာရဖြစ်သော
 အကြောင်းအကျိုး၊ အကောင်းအဆိုးကို သဘော
 သဘာဝကျစွာ ရှင်းလင်းဟောပြောသော တရား
 ဒေသနာတော်တို့သည် ဒေဝဩသဓ နတ်ဆေးမက
 အရသာရှိ၏ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၏ဆင်းရဲ
 ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ မိမိတို့အတွက် အမှောင်
 ကိုခွင်း၍ အလင်းရောင်ကို ဆောင်စေ၏။ နစ်မြုပ်
 မှုမှ လွတ်မြောက်စေ၏။ ဝန်လေးမှုမှ ကင်းစေ၏။
 သူတော်ကောင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်စား
 မိမိတို့အား ကယ်တင်နေသည်ကိုလည်း သတိ
 ထားမိကြရမည်။

ထို့ကြောင့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်း
 တို့သည် အပ္ပမာဒဟူသော သတိတရားကို ဉာဏ်
 နှင့်ယှဉ်၍ စိတ်နဲ့အမြဲမကွာ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်

ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော သတိရှိ၍ အခွင့်အခါ
 ကို မသုံးချတတ်သော ဝိသာခါ အနာထပိဏ်တို့
 သည် ငွေကိုလည်း အသုံးချတတ်သည်။ အချိန်
 ကိုလည်း အသုံးချတတ်သည်။ လူ့စည်းစိမ်
 တစ်ကျပ်သားမှ နတ်စည်းစိန် အဆအသချေရစေ
 ၍ ထာဝရချမ်းသာမည့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုပါ
 ရအောင် ရင်းနှီးယူသွားတတ်ကြသည်။

မသေမီမှားသောအပြစ်ကို နောင်တရ
 လျှင် ပြန်ကုစားနိုင်သည်။ သေခါနီးမှရသော
 နောင်တသည် ကုစားရန် အလွန်ခက်သည်။
 မသေမီ ဖြုန်းတီးခဲ့သောအချိန်၊ ဖြုန်းခဲ့သော
 ကျန်းမာရေး၊ ဖြုန်းခဲ့သော ရွှေငွေ၊ ရတနာတို့ထက်
 မလိုက်နာ အလေးမထားမိခဲ့သော ဆရာကောင်း
 သူတော်ကောင်းတို့၏ အဆုံးအမတို့သည် ပို၍
 တန်ဖိုးကြီးမှန်း သေခါနီးမှ ရိပ်မိတတ်ကြတော့
 သည်။

မိမိနေ့စဉ်နှင့်အမျှ ပြုနေသော စေတနာ တို့သည် ဘဝသစ်ကို ဖန်တီးနေသည့် ဖန်ဆင်းရှင် ဖြစ်နေသည်ကို ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော သတိရှိမှု သိရ မည်။ မိမိရှာနေသည်မှာ အသပြာလား၊ ဘယာ လားဆိုတာကိုလည်း ဝေခွဲသိရမည်။

မိမိခန္ဓာသည် ဘဝပေါင်းများစွာ တည် ပေးရမည့် စရံများထည့်ထားသော ဘဝလွယ်အိတ် ကြီးဆိုသည်ကိုလည်း ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော သတိရှိ မှ သိနိုင်သည်။

ခန္ဓာတစ်ခု တည်မိပြီဆိုလျှင် အပြင် ရန်သူ အတွင်းရန်သူတွေကြားထဲ ရောက်နေပြီ ဆိုတာလည်း သိထားရမည်။ ‘ငါ’ဟု စိတ်တစ်ခု ဖြစ်သည်နှင့် အတွင်းရန်သူနှင့် ကြုံနေပြီဟု သိထား ရမည်။ ထို ‘ငါ’တည်းဟူသော ရန်သူ၏ တိုက်ခိုက် ရက်စက်မှု၏ ပြင်းထန်ကြီးမားပုံသည် ဓာတ် လေးပါး ပြုကွဲနှိပ်စက်သည့်အချိန်၌ အထင်ရှားဆုံး

ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် တရားရှာသည်ဆိုသည်မှာ စိတ်ချမ်းသာအောင်သက်သက် လေ့ကျင့်ခြင်း မဟုတ်။ ခန္ဓာမီးတောက်သည့်အချိန်၌ပင် မီးသေ နေသည့် ချမ်းသာစစ် ချမ်းသာမှန်ကို ရှာဖွေခြင်းဟု သိထားရမည်။

ဝေနေယျအပေါင်းတို့သည် ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော သတိတရား လက်ကိုင်ထားကာ မသေ မိ မမေ့မလျော့ ပြုဖွယ်ကိစ္စများကို ပြုကျင့်နိုင်ကြ ပြီး ဘဝတစ်ခု အဆုံးသတ်နိုင်ကြပါစေကြောင်း စေတနာကောင်းထားကာ သတိပေးအပ်ပါသည်။

သောတာပတ္တိမဂ်ရှာဖွယ်ကျမ်းပြုဆရာတော်

အရှင်စန္ဒိမာ(အောင်လံ)

တိုက်ခွဲအမှတ်(၃၂)

သဲအင်းဂူဝိပဿနာဓမ္မရိပ်သာ

သံအင်း

ဇွဲတင်း

အပြုလင်း

ယောဂီ ...

သင်ယခုအချိန်အထိ ခင်ပွန်း/ဇနီး၊ သား/သမီးအတွက်
 ရှာနေရတာ တသက်တာ မောလှပြီ။ (၃၆၅) ရက်ထဲက
 မိမိအတွက် အပါယ်လွတ်ဖို့ (၉) ရက်လောက် ထုတ်နုတ်ပြီး
 တရားစခန်းဝင်ပြီး တရားအားမထုတ်နိုင်ဘူးလား။
 တဏှာခိုင်းတာချည်းလုပ်နေပြီး ဆရာခိုင်းတာလေးကို
 မလုပ်နိုင်ဘူးလား...။

အရှင်ဓနိဓာ(အောင်လံ)

ဝမ်းသာခြင်းနှစ်ပျိုး

သူတစ်ပါးကို လိမ္မာအောင်ဆုံးမနိုင်ခြင်းကို ဝမ်းသာခြင်းထက် မိမိကိုယ်ကို
 လိမ္မာအောင် ဆုံးမနိုင်ခြင်းက ပို၍ ဝမ်းသာပို့ကောင်းတယ်

အရှင်ဓနိဓာ(အောင်လံ)

“ဓမ္မဒါနအလှူဖြင့်”

